

Zjavenie Jánoho 18,4 „A počul som iný hlas volať z neba: „Vyjdi z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a nedostalo sa vám z jeho rán.“

Odpoveď na otázku: Prečo je toľko cirkví?, čerpáme zo štyroch konkrétnych období cirkevných dejín a z Biblie, konkrétne z biblického proroctva v Zjavení 6.

1. obdobie (cca do roku 100 n. l.):

Zj 6,1-2 hovorí o prvej pečati - bielom koni a jazdcovi s lukom. Biela farba predstavuje horlivú a čistú cirkev v prvom storočí. Rýdze evanjelium sa šírilo do celého sveta a cirkev rástla. Učeníci počúvali Boha a nie ľudí. (Sk 5,19)

2. obdobie (cca 100 n. l. až 323 n. l.):

Zj 6,3-4 spomína druhú pečať - ohnivočerveného koňa a jazdca s veľkým mečom, ktorý odníma mier zo zeme. Červená farba znázorňuje prenasledovanú cirkev. V tomto období prežívala cirkev ťažké časy, napriek tomu rástla.

3. obdobie (cca 323 n. l. až 538 n. l.):

Zj 6,5-6 otvára tretiu pečať - čierneho koňa s jazdcom, ktorý má váhy. Čierna farba je protikladom bielej. V cirkvi nasledovalo obdobie temna, kompromisov a prevládajúceho vplyvu pohanstva, ako predpovedal Pavol. (Sk 20, 29-30) Toto obdobie je symbolizované malým rohom. (Dan 8,12) Pohľad na túto scénu naplnil Daniela hrôzou. (Dan 7,15) Spasenie skrze vieru v Krista bolo nahradené požiadavkami cirkvi. Prostredníkom medzi ľuďmi a Bohom sa stali kňazi. Vlastniť Bibliu v tom čase bolo nezákonné. Živý vzťah s Bohom bol nahradený uctievaním svätých, obrazov, sôch a ostatkov mŕtvych.

4. obdobie (cca 538 n. l. až do obdobia reformácie):

Zj 6,7-8 odhaľuje štvrtú pečať - mŕtvolne bledého koňa, ktorého jazdec sa volá Smrť. Smrť sa šíri mečom, hladom, morom a divokými šelmami. Mŕtvolne bledá farba predstavuje obdobie mŕtvej viery. Cirkev zjednotená so štátom vládne politicky, vojensky aj duchovne prostredníctvom rímskych biskupov a kňazov. Ľudia nemajú prístup k Biblii, vlastniť Bibliu je zakázané pod trestom smrti. V tomto období sú zavedené odpustky, z ktorých sa okrem iného uhrádzajú križiacke vojny. Do cirkvi sa dostáva učenie o očistci.

Reformácia znamenala postupný návrat k biblickým pravdám. Valdensí (1200 n. l.) – objavili Bibliu, začali ju šíriť. Majster Ján Hus (1400 n. l.) hlásal, že je dôležitejšie počúvať Boha ako cirkev. Martin Luther prišiel s tým, že spasenie je z milosti skrze vieru v Ježiša Krista (pozri luterská cirkev). Ján Kalvín veril, že potrebujeme nielen prijať milosť a odpustenie, ale rast v Kristovi (pozri presbyteriánska cirkev). Kresťania v severnej Európe objavili krst ponorením na základe osobného rozhodnutia (pozri anabaptisti, baptisti). John Wesley učil, že spasenie sa týka každodenného praktického života (pozri metodisti). Reformátor John Robinson povedal: „Nemôžem ani vysloviť, aký smútok pociťujem nad reformovanými cirkvami. Nie sú schopné pokročiť ďalej ako iniciátori ich reformácie. Luteráni nie sú schopní pokročiť za to, čo bolo zjavené Lutherovi... a kalvinisti úporne lipnú na tom, pri čom ich zanechal ten veľký Boží muž... a napriek tomu, že títo reformátori boli vo svojej dobe planúcimi a jasnými svetlami, napriek tomu všetky Božie rady nechápali. Ale keby žili dnes, boli by práve tak ochotní prijímať ďalšie svetlo, ako boli ochotní vtedy prijímať, čo im bolo zjavené.“ Ježiš nás pozýva k tomu, aby sme Ho stále poznávali. Denným štúdiom Jeho Slova a modlitbou nás povedie k novým pravdám. Ježiš je tou Pravdou a jedine On nám ju dá spoznať.